

Az istenhegyi templom-téren felállítandó állatvédelmi kút felállítása tárgyában hozzájárulásunkat fejeztük ki a fővárosi tanácsnak.

A szemellenzők érdekében fordultunk az omnibusz-társulat igazgatóságához, hogy azokat mint teljes feleslegesek, vegye le. Ugy is történt. Az omnibusz lovaknak már nincs szemellenzőjük. Épp így, ugyanazon társulathoz fordultunk a megálló helyek megállapítása tárgyában, sajnos, e kívánságunk még nem ment teljesedésbe.

A napy-szalontai járás főszolgabírójához fordultunk, hogy a miniszternek a szárnyasok szállítására vonatkozó rendeletének szerezen érvényt.

A homokbányák elzárása tárgyában és ismétellen deszkázott út helyreállítása tárgyában fordultunk a főkapitánysághoz.

Eltévedt kutyákat gondozásunk alá vettünk és addig etettük, míg jó gazdára nem akadunk.

Mentökocsi felállítása tárgyában a kellő lépéseket megtettük, a kocsi már kész is volna, ha pajtára tudtunk volna szert tenni. Megakadt a dolog városi tűzoltó-testületnél, hol sem helyet, sem gondozni nem akarják a humanitás szolgálatában álló kocsikat. A jövő majd létrehozza azt is.

Ezek nagyban működésünk főpontjai ez évben.

Vegyések.

Az Ildzse-i galamblovészet. A humánus czélok elérésében az állatvédő egyesületeknek talán legnehezebb álláspontjuk van és pedig azért, mivel oly csekély őszinte és odaadó támogatásban részesülnek. Igenis, mondják, hasznos, szükséges meg kívánatos is, hogy állatvédő egyesületek létesüljenek, hogy a köznepe-nél oly nagyban elharapódzott durvaságnak az állatokkal szemben korlátokat szabjunk. Meg is dicsérnek, ha azon háládatlan munkába fogunk, hogy a durva lókinzót, azon parasztot, ki láncra kötött kutyájának ételt és italt felejt adni, ha a madárkereskedőt, ki izzó dróttal a csalogányának szemvilágát veszi stb. megbüntetjük. Te ha az ugynevezett művelt világban honos állatkinzások ellen fellépünk, ha pl. a női divatnak kinövéseit, praeparált madarakat, kolibriket a kalapokon hordani, mely divat kedvéért száz- ezrekre menő délszaki hasznos madarak életüket veszti — ostromozzuk, vagy ha a par force vadászat ellen, amelyben a nemes vadat halálra üzik, vagy ha a vándormadarak tömeges üldözése és kegyetlen fogdosása ellen, a bikaviadalok, a távlovaglások vagy éppen a galamblovészet ellen állást foglalunk, tehát oly állatkinzások ellen fellépni akarunk, melyet a művelt világ egyénei elkövetnek — akkor az állatvédőket úgy tüntetik fel, mint érzégszében szenvedő embereket, aglegény és vénlányok nézeteivel ellátott szörnyetegeket. Kár ezeknek egyesületeket alakítani! Beavatkozásait vissza kell utasítanunk!! Ilyen kifejezéseket hallunk.

Némelyek bizonyítani akarják jogosultságukat, hogy ennyi meg ennyi ember él e látszólagos állatkinzásból s hogy a hadászat fejlesztése vagy éppen a belterjes gazdaság érdekében történik ez mind.

Ha e kinzások megszüntetése végett a hatóságokhoz fordulunk, nem történik semmi, a panaszok ad acta tételnek, mert a méltóságos, a kegyelmes urak, a grófok és hercegek vagy éppen még nagyobb urak gázolnak e nyilvános botrányt okozó állatkinzásokban. Így vagyunk a galamblövészetrel is. Hiába erőlködünk, hiába emeljük fel szavunkat ellene. A hatóságok vállalkat vonják és hallgatnak.

Boszniában, *Ilidze* városkában galamblövészetet rendeztek, a felröpülő galambot lelővik s ki legtöbbet megsebez, díjat kap. A ki a galambnak csak a lábát lövi le, úgy, hogy többé ne tudjon leülni, az 25,000 frankot kap.

Ezen állatkinzások ellen felléptünk, de nemcsak mi budapestiek, hanem a linczi, gráci, klagenfurti, prágaiak is. A bécsi egyesület különösen minden követ megmozdított, hogy Ausztriának e szégyenfoltját elhárítsa. Telegrafiroztunk Kállay miniszternek, petíczionáltunk, kértük a lövészet eltiltását. Mind hiába, figyelembe se vették folyamodványainkat, a galamblövészetet mégis megtartották.

A bécsi egyesület most egy kis füzetkét adott ki: «Das taubenschiessen in Ilidze, Bosnien», melyben minden egyesületnek tevékenysége, munkálkodása, felszólalásai, táviratai és folyamodványai fel vannak sorolva. Továbbá fel vannak még benne említve azon újságok, melyek e barbár szokás megszüntetése érdekében közreműködtek. E füzetkét a hatóságoknak, a képviselőház és urakháza minden tagjának, az újságoknak, a hivataloknak küldték. Nekünk is küldtek 200 példányt ingyen való szétosztásra, aki tehát ily füzet birtokába jutni akar, fáradjon az egyesületi helyiségünkbe vagy küldje be a postadíjat, szívesen küldjük meg azt.

Suttner Berta báróné és az állatvédő egyesület. A békeegyesületek megteremtőjét, Suttner bárónét, ki világhírű könyvében: «Nieder mit den Waffen» oly magasztos állatvédő eszméket pendített meg, hogy mult évi közgyűlésünk alkalmával tiszteletbeli tagnak választottuk meg. Amidőn a békeegyesületek itt Budapesten megtartották kongresszusukat, egyesületünk választmányából azon tagok, kik egyszersmind a békeegyesület tagjai valának, tisztelegtek a báróné ő méltóságánál, mely alkalommal dr. Szalkay Gyula igazgató-titkárunk következő szavakkal üdvözölte őt:

Hochverehrte Frau Baronin!

Der Ausschuss des ung. Landes-Thierschutzvereines ist hier erschienen, um Ihnen unseren Dank zu sagen für die Ehre, die Sie uns durch die Annahme der Mitgliedschaft erwiesen. Sie hochverehrte Frau Baronin, sind der Hort, die Säule des universellen Gedankens: «Nieder mit allen Gräuel, aller Grausamkeiten; es